

येशू ख्रीष्टको प्रकाश — नौँ संख्या

यशैयाको अन्तिम भविष्यसूचक वर्णन: ख्रीष्टको प्रकाशन र १,४४,००० को भविष्यसूचक भूमिका

Jeff Pippenger

2023-11-01

यशैयाको पुस्तक, विशेषतः चालिसदेखि छयसट्टी अध्यायहरूमा पाइने यशैयाको अन्तिम भविष्यवाणीमूलक वर्णन, एउटा यस्तो प्रस्तुति हो जसले येशू ख्रीष्टको प्रकाशसँग प्रत्यक्ष रूपमा सम्बन्धित केही महत्वपूर्ण भविष्यवाणीगत सत्यहरूलाई जोड दिन्छ, जुन अब मानवको अनुग्रह-अवधिको समापन नजिकिँदै जाँदा उन्मोचित हुँदैछ। ती सत्यहरूमध्ये एक अल्फा र ओमेगाको प्रकाश हो। बाइबलको अन्य कुनै पुस्तक पनि परमेश्वरको चरित्रको त्यस तत्त्वबारे यशैयाको साक्ष्यको नजिक आउँदैन, जसले कुनै कुराको अन्त्यलाई त्यसै कुराको आरम्भसँग चित्रित गर्दछ।

आदिदेखि पुस्ताहरूलाई बोलाउँदै, यो कसले कार्यान्वयन गर्यो र पूरा गर्यो? म, परमप्रभु, पहिलो, र अन्तिमहरूका साथ; म नै उहाँ हुँ। यशैया 41:4.

यशैयाहमा नै परमेश्वरले त्यो कुरा पहिचान गर्नुहुन्छ, जसले परमेश्वर परमेश्वर नै हुनुहुन्छ भन्ने प्रमाणित गर्दछ।

इसाएलका राजा तथा उसका उद्धारकर्ता, सेनाहरूका परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: म पहिलो हुँ, र म अन्तिम हुँ; र मबाहेक अरू कुनै परमेश्वर छैन। अनि मझिँ कसले पुकार गर्नेछ, र त्यसलाई घोषणा गर्नेछ, र मेरो लागि क्रम मिलाएर स्थिर गर्नेछ, जबदेखि मैले प्राचीन जातिलाई नियुक्त गरें? अनि जे-जे आउँदैछन्, र जो आउनेछन्, तिनीहरूले तिनलाई देखाऊन्। नडराओ, न त भयभीत होओ; के मैले तिमीलाई त्यस समयदेखि नै भनेको र घोषणा गरेको छैन र? तिमीहरू नै मेरा साक्षीहरू हो। के मबाहेक अरू कुनै परमेश्वर छ? हो, कुनै परमेश्वर छैन; म अरू कसैलाई जान्दिनँ। यशैया 44:6-8।

यशैयाको अन्तिम भविष्यसूचक वृत्तान्तले येशूले प्रतिज्ञा गर्नुभएको सान्त्वनादाताको आगमनको सिद्ध र अन्तिम परिपूर्तिलाई जोड दिन्छ।

हे धार्मिकताको पछि लाग्नेहरू, हे परमप्रभुलाई खोज्नेहरू, मेरो कुरा सुनो: तिमीहरू काटिएका चट्टानतर्फ, र तिमीहरू खनिएका खाल्डाको गर्ततर्फ हेर। तिमीहरूका पिता अब्राहामतर्फ, र तिमीहरूलाई जन्म दिने सारातर्फ हेर; किनकि मैले उसलाई एकलै बोलाएँ, र उसलाई आशिष् दिएँ, र उसलाई वृद्धि गराएँ। किनकि परमप्रभुले सियोनलाई सान्त्वना दिनुहुनेछ; उहाँले त्यसका सबै उजाड स्थानहरूलाई सान्त्वना दिनुहुनेछ; उहाँले त्यसको उजाडस्थानलाई अदनझिँ, र त्यसको मरुभूमिलाई परमप्रभुको बगैँचाझिँ बनाउनुहुनेछ; त्यसमा आनन्द र हर्ष, धन्यवाद, र भजनको स्वर पाइनेछ। यशैया ५१:१-३।

सान्त्वनादाता जुलाई 2023 मा आइपुग्नुभयो। यशैयाको आख्यानमा जोड दिइएको अर्को सत्य भनेको सात गर्जनहरूको गुप्त, तीन-चरणीय इतिहास हो, जुन “एमेथ” को संरचना हो—हिब्रू भाषाको त्यो शब्द, जो हिब्रू वर्णमालाका पहिलो, तेह्रौँ, र अन्तिम अक्षरहरूबाट निर्माण गरिएको थियो।

सहरबाट कोलाहलको आवाज, मन्दिरबाट एक आवाज, आफ्ना शत्रुहरूलाई प्रतिफल दिनुहुने परमप्रभुको आवाज। यशैया 66:6।

यशैयाहमा प्रस्तुत गरिएको अर्को महत्वपूर्ण सत्य भनेको आइतबार पालनको बाध्यकारी कार्यान्वयनका कारण परमेश्वरको कार्यान्वयनात्मक न्यायको साधनको रूपमा पहिले संयुक्त राज्य अमेरिका, र त्यसपछि संसारमाथि इस्लामको भूमिका हो।

जब त्यो उम्रन्छ, तब उहाँले त्यसलाई मात्रामा तर्क-वितर्क गर्नुहुनेछ; पूर्विय वायुको दिनमा उहाँले आफ्नो कठोर बतास थाम्नुहुन्छ। यशैया 27:8।

यी सबै सत्यहरूलाई मध्यरातको पुकारको सन्देशका अवयवहरूको रूपमा वर्गीकृत गर्न सकिन्छ, जुन दस कुँवारीहरूको दृष्टान्तद्वारा प्रस्तुत गरिएको येशू ख्रीष्टको प्रकाशको सन्देशको प्रतिनिधित्व हो, जसलाई पिताले येशूलाई दिनुभयो, येशूले गब्रिएललाई दिनुभयो, गब्रिएलले यूहन्नालाई दिनुभयो, र यूहन्नाले त्यसलाई लेखेर मण्डलीहरूकहाँ पठाए। हामीले प्रकाशको पुस्तकको एघारौँ अध्यायबाट प्रारम्भ हुने भविष्यवाणीसम्बन्धी घटनाहरूको क्रमलाई समर्थन गर्न यशैयाको अन्तिम वृत्तान्त प्रयोग गर्दै आएका छौँ, र अब हामी बाह्रौँ अध्यायमा आइपुगेका छौँ, जहाँ सूर्यले वस्त्र धारण गरेकी स्त्रीलाई त्यही प्रतीकवादद्वारा चित्रित गरिएको पाउँछौँ, जसलाई यशैयाले अत्यन्त दृढतापूर्वक समर्थन गर्छन्; अर्थात्, ख्रीष्टले कुनै कुराको अन्तलाई कुनै कुराको आरम्भद्वारा चित्रण गर्नुहुन्छ।

अनि स्वर्गमा एउटा महान् चिन्ह देखा पर्‍यो; सूर्यले परिधान गरिएको एउटी स्त्री, अनि उनको खुट्टामुनि चन्द्रमा, र उनको शिरमा बाह्र ताराहरूको मुकुट थियो। अनि उनी गर्भवती भएकीले प्रसव-वेदनामा चिच्याइरहेकी थिइन्, र सुत्केरी हुन पीडित थिइन्। अनि स्वर्गमा अर्को चिन्ह देखा पर्‍यो; हेर, सात शिर र दस सिङहरू भएको, र आफ्ना शिरहरूमा सात मुकुट धारण गरेको एउटा ठूलो रातो अजिङ्गर। अनि त्यसको पुच्छरले स्वर्गका ताराहरूको तेस्रो भाग तानेर पृथ्वीमा फालिदियो; र स्त्री सुत्केरी हुन लागेकी थिइन्, त्यसैले बालक जन्मिनेबित्तिकै त्यसलाई निल्नका लागि त्यो अजिङ्गर उनको सामुन्ने उभिएको थियो। अनि उनले एउटा पुत्र जन्माइन्, जसले फलामको लठ्ठीले सबै जातिहरूमाथि शासन गर्ने थियो; र उनको पुत्र परमेश्वरकहाँ, अर्थात् उहाँको सिंहासनकहाँ उठाइयो। प्रकाश 12:1-5.

प्रकाशको पुस्तक अध्याय बाह्रकी स्त्री इतिहासभरि परमेश्वरका चुनिएका मानिसहरूको एक प्रतीक हो। प्राचीन शाब्दिक इस्राएलका बाह्र कुलहरूले परमेश्वरका चुनिएका करारका मानिसहरूको आरम्भलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। जब ख्रीष्टले बाह्र चेलाहरू चयन गर्नुभयो, तब ती बाह्र कुलहरूले प्राचीन शाब्दिक इस्राएलको अन्त्यलाई प्रतिरूपित गर्छन्। प्राचीन शाब्दिक इस्राएलको अन्त्यमा रहेका ती बाह्र चेलाहरू नै आधुनिक आत्मिक इस्राएलको आरम्भमा बाह्र प्रेरितहरू पनि थिए। दुई आरम्भिक साक्षी र एक अन्त्यकालीन साक्षी मिलेर तीन साक्षीहरू स्थापित गर्छन्, जसले एक लाख चौवालीस हजारलाई आधुनिक आत्मिक इस्राएलको अन्त्यको रूपमा पहिचान गराउँछन्।

एक लाख चवालीस हजार तिनीहरूका दाजुभाइहरूद्वारा फालिइएको ध्वज पनि हुन्। तिनीहरू त्यही ध्वज हुन्, जो सोदोम र मिश्रको महान् शहरको सडकमा लडिरहेको मरेका सुक्खा हड्डीहरूको उपत्यका थियो, जसलाई अतल कुण्डबाट उक्लेर आएको पशुले हत्या गर्‍यो। तिनीहरू त्यही ध्वज हुन्, जो मुकुटका पत्थरहरू हुन्, जुन स्त्रीले आफ्नो शिरमा धारण गरेकी छिन्।

र त्यस दिन परमप्रभु तिनीहरूका परमेश्वरले तिनीहरूलाई आफ्ना प्रजाका बगालझैँ बचाउनुहुनेछ; किनकि तिनीहरू मुकुटका पत्थरझैँ हुनेछन्, उहाँको भूमिमाथि ध्वजाजस्तै उचालिएका। जकरिया ९:१६।

ध्वज, जो एक लाख चवालीस हजार हुन्, ख्रीष्टजस्तै जीवित पत्थरहरू हुन्।

र सबैले उही आत्मिक पेय पिए; किनकि तिनीहरूले तिनीहरूको पछि लागिरहने त्यस आत्मिक चट्टानबाट पिए; र त्यो चट्टान ख्रीष्ट हुनुहुन्थ्यो। 1 Corinthians 10:4.

ख्रीष्टले एक लाख चवालीस हजार जनलाई पूर्वछायाङ्कन गर्नुहुन्छ, र पत्रुस पावलसँग सहमत छन् कि ख्रीष्ट अस्वीकार गरिएका “जीवित पत्थर” हुनुहुन्छ, र पत्रुसले यो पनि चिनाउनुभयो कि परमेश्वरका जनहरू पनि “जीवित पत्थरहरू” हुन्।

जसको नजिक तिमीहरू आउँछौ—जो जीवित ढुङ्गा हुनुहुन्छ, मानिसहरूद्वारा त अस्वीकार गरिनुभएको, तर परमेश्वरद्वारा चुनिनुभएको र बहुमूल्य ठहरिनुभएको—तिमीहरू पनि जीवित ढुङ्गाहरूझैँ एउटा आत्मिक घरको रूपमा निर्माण भइरहेका छौ, एक पवित्र पूजाहारीत्व, ताकि येशू ख्रीष्टद्वारा परमेश्वरलाई ग्रहणयोग्य हुने आत्मिक

बलिदानहरू चढाओ। १ पत्रुस २:४, ५।

एक लाख चवालीस हजार केवल त्यस स्त्रीको मुकुटका रत्नहरू मात्र होइनन्, तिनीहरू मुकुट नै हुन्।

सियोनको खातिर म मौन रहनेछैनँ, र यरूशलेमको खातिर म विश्राम लिनेछैनँ, जबसम्म त्यसको धार्मिकता ज्योतिजस्तै प्रकट नहोस्, र त्यसको उद्धार दन्किरहेको दीपकझैँ नहोओस्। अनि जातिहरूले तिम्रो धार्मिकता देखेछन्, र सबै राजाहरूले तिम्रो महिमा; र तिमीलाई एउटा नयाँ नाउँले बोलाइनेछ, जुन परमप्रभुको मुखले तोक्नेछ। तिमी परमप्रभुको हातमा महिमाको मुकुट, र आफ्ना परमेश्वरको हातमा राजकीय किरीट पनि हुनेछौ। यशैया 62:1-3।

ख्रीष्टले एक लाख चवालीस हजारको प्रतिरूप दिनुहुन्छ। उहाँ चट्टान हुनुहुन्छ, र तिनीहरू “ढुङ्गाहरू” हुन्। तिनीहरू “परमप्रभुको हातमा महिमाको मुकुट” हुन्, र ख्रीष्ट महिमाको मुकुट हुनुहुन्छ।

त्यस दिन सेनाहरूका परमप्रभु आफ्ना जनहरूको बाँकी रहिआएकाहरूका लागि महिमाको मुकुट र सौन्दर्यको किरीट हुनुहुनेछ; र न्यायासनमा बस्नेका लागि न्यायको आत्मा, तथा युद्धलाई ढोकासम्म फर्काउनेहरूका लागि सामर्थ्य हुनुहुनेछ। यशैया 28:5, 6.

आरम्भ र अन्त्यको सन्दर्भमा बाह्र संख्यालाई विचार गर्दा, ती स्त्रीले प्राचीन इस्राएलदेखि सीनै पर्वतमा भएका चुनिएका करारका प्रजालाई, एक लाख चवालीस हजारको इतिहाससम्म, प्रतिनिधित्व गर्छिन्। तिनीहरू ख्रीष्टद्वारा प्रतिरूपित भएका छन्, र उहाँको जन्मले जुलाई १८, २०२० मा उनीहरू हत्या गरिएका सडकबाट मृत सुख्खा हड्डीहरूको पुनरुत्थानलाई प्रतिरूपित गर्‍यो। ती दुई अगमवक्ताहरूलाई जीवनमा ल्याउने, इजकिएल सैंतीसले अत्यन्त संक्षेपमा पहिचान गरेको दुई-चरणीय प्रक्रिया, आदमको सृष्टिमा ‘पहिलो पटक उल्लेख’ गरिएको छ।

आदम दुई चरणमा सृष्टि गरियो। पहिले ऊ बनाइयो, त्यसपछि ख्रीष्टले त्यसमा जीवनको श्वास फुक्नुभयो, जसरी इजकिएलमा चारै बतासबाट आएको श्वासले सुक्खा हड्डीहरूलाई जीवनमा ल्यायो। आदम पूर्ण परिपक्व पुरुषको रूपमा सृष्टि गरिएको थियो, तर तैपनि उसको सृष्टि उसको जन्म नै थियो। मृत्युको उपत्यकाबाट जाने सडकमा साढे तीन प्रतीकात्मक दिनसम्म मृत अवस्थामा लडेर रहेपछि एक लाख चवालीस हजार जन्मन्छन्। “पुरुष सन्तान” लाई जन्म दिने, “जसले फलामको लठ्ठीले शासन गर्ने थियो,” त्यही स्त्रीद्वारा एक लाख चवालीस हजार जन्माइन्छन्। इतिहासभरि मण्डलीको प्रतीकको रूपमा, प्रकाश अध्याय बाह्रकी स्त्रीले दानिएल अध्याय दुईको “पहाड” सँग उही प्रतीकवाद प्रस्तुत गर्दछ।

“प्रकाशको पुस्तक मोहर लगाइएको पुस्तक हो, तर यो खोलिएको पुस्तक पनि हो। यसले यस पृथ्वीको इतिहासका अन्तिम दिनहरूमा हुन लागेका अचम्मका घटनाहरूको अभिलेख राख्दछ। यस पुस्तकका शिक्षाहरू निश्चित छन्, रहस्यमय र अविज्ञेय छैनन्। यसमा दानियलमा जस्तै उही भविष्यवाणीको क्रमलाई पुनः लिइएको छ। परमेश्वरले केही भविष्यवाणीहरू दोहोर्‍याउनुभएको छ, यसरी तिनलाई महत्त्व दिनुपर्छ भन्ने देखाउँदै। प्रभुले त्यस्ता कुराहरू दोहोर्‍याउनुहुन्न जसको कुनै ठूलो महत्त्व हुँदैन।” Manuscript Releases, volume 9, 8.

दानिएलमा पाइने उही भविष्यवाणीको रेखालाई प्रकाशको पुस्तकमा अघि बढाइएको छ। दानिएलको त्यो ढुङ्गा, जो हातविना पर्वतबाट काटिएको हो, पतरसका “जीवित ढुङ्गाहरू” हुन्, जो “आत्मिक घर, पवित्र पूजाहारीपनको निम्ति निर्माण गरिएका छन्,” र दानिएलको त्यो ढुङ्गाले एक लाख चवालीस हजार जनालाई पनि प्रतिनिधित्व गर्दछ। पर्वत इतिहासभरि परमेश्वरको मण्डली हो।

अनि यी राजाहरूका दिनमा स्वर्गका परमेश्वरले एउटा राज्य स्थापित गर्नुहुनेछ, जो कहिल्यै नाश हुने छैन; र त्यो राज्य अरू मानिसहरूलाई छाडिनेछैन, तर त्यसले यी सबै राज्यहरूलाई टुक्राटुक्रा पारेर समाप्त पारिदिनेछ, र त्यो सदासर्वदा स्थिर रहनेछ। किनकि तिमीले देख्यौ कि त्यो ढुङ्गा हातले नकाटीकन पहाडबाट काटिएको थियो, र त्यसले फलाम, काँसा, माटो, चाँदी, र सुनलाई टुक्राटुक्रा पारेको थियो; महान् परमेश्वरले राजालाई यसपछि के हुने हो सो प्रकट गरिदिनुभएको छ: र त्यो सपना निश्चित छ, र त्यसको अर्थ सत्य र अटल छ। दानिएल 2:44, 45.

एक लाख चवालीस हजारको मध्यरात्रिको पुकारको सन्देशलाई पछिल्लो वर्षाको रूपमा पनि प्रस्तुत गरिएको छ, र यही पछिल्लो वर्षाको समयमा परमेश्वरले दानियेलको ढुङ्गाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको राज्यलाई 'स्थापना' गर्नुहुन्छ।

“उत्तरकालीन वर्षा तिनीहरूमाथि आइरहेको छ जो शुद्ध छन्—त्यसपछि सबैले यसलाई अघिल्लोपटकझैँ प्राप्त गर्नेछन्।”

“जब ती चार स्वर्गदूतहरूले आफ्नो पकड छोड्नेछन्, ख्रीष्टले आफ्नो राज्य स्थापित गर्नुहुनेछ। पछिल्लो वर्षा तिनीहरूबाहेक अरू कसैले प्राप्त गर्दैन, जो आफूले सक्ने सबै गरिरहेका छन्। ख्रीष्टले हामीलाई सहायता गर्नुहुनेथियो। परमेश्वरको अनुग्रहद्वारा, येशूको रगतमार्फत, सबै विजयी हुन सक्थे। सारा स्वर्ग यस कार्यप्रति चासो राख्दछ। स्वर्गदूतहरू चासो राख्छन्।” Spalding and Magan, 3.

इस्लामका चार वायूहरू आइतबारको व्यवस्थाको समयमा मुक्त गरिन्छन्, र त्यसपछि ख्रीष्टले आफ्नो राज्य स्थापना गर्नुहुन्छ। यो दानियेल अध्याय दुईका आत्मिक राज्यहरूको दिनहरूमा घटित हुन्छ। नबूकदनेसरको स्वप्नमा भएका अन्तिम चार आत्मिक राज्यहरूलाई पहिलो चार शाब्दिक राज्यहरूले पूर्वछायाङ्कित गरेका थिए। शाब्दिक बेबिलोन, मादी-फारस, यूनान र रोमले आत्मिक बेबिलोन, मादी-फारस, यूनान र रोमको प्रतिनिधित्व गर्दछन्।

आत्मिक बाबेल सुनको शिर हो, जसले सन् 1798 मा घातक घाउ प्राप्त गर्‍यो, जसको प्रतिरूप नबूकदनेसरलाई “सात समय” का लागि अस्थायी रूपमा सत्ताबाट हटाइएको घटनामा देखाइएको छ। जब अजिङ्गर, पशु, र झूटा अगमवक्ताको त्रैध संघ, ती सातमध्ये कै आठौँ राज्यको गठन गर्दछ, तब त्यो दानिएल अध्याय 2 मा नबूकदनेसरको मूर्तिमा प्रतिनिधित्व गरिएका सबै आत्मिक राज्यहरूबाट बनेको हुनेछ। पोपतन्त्र मरेको अवस्थामा र पुनर्जीवित पोपतन्त्र, मूर्तिका चार आत्मिक राज्यहरूको आरम्भ र अन्त्यमा आत्मिक सुनको शिर हुन्। संयुक्त राज्य अमेरिका, ती चार राज्यहरूमध्ये दोस्रोको रूपमा, आत्मिक मादी-फारसको रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। संयुक्त राष्ट्रसंघ, ती चार राज्यहरूमध्ये तेस्रोको रूपमा, आत्मिक यूनानको रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, र तिनीहरू सबै मिलेर ती सातमध्ये कै आठौँ राज्य स्थापना गर्न अजिङ्गर, पशु, र झूटा अगमवक्ताको त्रैध संघको निर्माण गर्दछन्। पोपतन्त्र नै ख्रीष्टविरोधी हो र यसले ख्रीष्टको नक्कल गर्न खोज्दछ। यस सन्दर्भमा, अन्तिम चार आत्मिक राज्यहरूमध्ये, पोपतन्त्र पहिलो र अन्तिम दुवै हो।

पहाडबाट काटेर निकालिएको त्यो ढुङ्गा एक यस्तो राज्य बन्छ जसले सम्पूर्ण पृथ्वीलाई भरिदिन्छ, र “यी राजाहरूका दिनहरूमा” यो एउटा ध्वजचिह्नको रूपमा स्थापित गरिन्छ, किनकि मूर्तिका सबै आध्यात्मिक राज्यहरू “अन्तिम दिनहरूमा” सक्रिय रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएका हुन्छन्। ध्वजचिह्न उठाइनु, अर्थात् ख्रीष्टको राज्य स्थापना गरिनु, त्यस बेला हुन्छ जब इस्लामका चार वायूहरू मुक्त गरिन्छन्, र आइतबारको व्यवस्थाको समयमा पछिल्लो वर्षा नापविना खन्याइन्छ।

पहाडबाट काटेर निकालिएको त्यो ढुङ्गाले पृथ्वीका सबै आत्मिक राज्यहरूलाई, “फलाम, काँस, माटो, चाँदी, र सुन” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका, टुक्रा-टुक्रा पार्नेछ। एक लाख चवालीस हजारले ख्रीष्टलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जो प्रकाशको पुस्तक अध्याय बाह्रमा “पुरुष शिशु” हुनुहुन्छ, जसको जन्मले एक लाख चवालीस हजारको जन्मको पूर्वछाया दिएको थियो। “पुरुष शिशु” ले “फलामको लठ्ठीले सबै जातिहरूमाथि शासन गर्ने” छ। त्यही लठ्ठीद्वारा उसले ती जातिहरूलाई चकनाचूर पार्नेछ।

म आज्ञा घोषित गर्नेछु: परमप्रभुले मलाई भन्नुभएको छ, “तँ मेरो पुत्र हो; आज मैले तँलाई जन्माएको छु। मसँग माग, अनि म जातिहरूलाई तेरो उत्तराधिकारको रूपमा दिनेछु, र पृथ्वीका अन्तिम सिमानाहरूसम्म तेरो स्वामित्व बनाइदिनेछु। तैले तिनीहरूलाई फलामको दण्डले तोड्नेछस्; कुमालेको भाँडोलाईझैँ तिनीहरूलाई चकनाचूर पार्नेछस्।” भजनसंग्रह 2:7-9.

परमेश्वरका पुत्र पिताबाट जन्माइएका थिए। धेरै जनाले यस सत्यलाई लिएर आफ्नै विनाशका निम्ति विकृत पार्छन्। “जन्माइएका” भन्नाले जन्म दिनु भन्ने अर्थ लाग्छ, तर हामी जान्दछौँ कि ख्रीष्ट अस्तित्वमा नरहेको कुनै समय कहिल्यै

थिएन।

“‘अब आत्मा ले स्पष्ट रूपमा भन्नुहुन्छ कि पछिल्ला समयमा कतिपयले विश्वासबाट अलग हुनेछन्, बहकाउने आत्माहरू र दुष्टात्माहरूका शिक्षाहरूतिर ध्यान दिंदै; कपटपूर्वक झूट बोल्दै; तिनीहरूको अन्तःकरण तातो फलामले डामेजस्तो गरी जलेको हुनेछ।’ धर्मत्यागको कार्यका अन्तिम विकासहरू अघि विश्वासमा भ्रम उत्पन्न हुनेछ। परमेश्वरको रहस्यसम्बन्धी कुनै स्पष्ट र निश्चित धारणा रहनेछैन। एउटा सत्यपछि अर्को सत्य भ्रष्ट पारिनेछ। ‘र विवादविना नै भक्तिको रहस्य महान् छ: परमेश्वर शरीरमा प्रकट हुनुभयो, आत्मामा धर्म ठहरिनुभयो, स्वर्गदूतहरूद्वारा देखिनुभयो, अन्यजातिहरूका बीचमा प्रचार गरिनुभयो, संसारमा विश्वास गरिनुभयो, र महिमामा ग्रहण गरिनुभयो।’ धेरै जना यस्ता छन्, जसले ख्रीष्टको पूर्वअस्तित्वलाई इन्कार गर्छन्, र त्यसकारण उहाँको देवत्वलाई पनि इन्कार गर्छन्; तिनीहरूले उहाँलाई व्यक्तिगत मुक्तिदाताका रूपमा स्वीकार गर्दैनन्। यो ख्रीष्टको पूर्ण इन्कार हो। उहाँ परमेश्वरका एकमात्र-जन्मेका पुत्र हुनुहुन्थ्यो, जो आरम्भदेखि नै पितासँग एक हुनुहुन्थ्यो। उहाँद्वारा नै संसारहरू सृष्टि गरिए।” Signs of the Times, May 28, 1894.

जब ख्रीष्टलाई पिताको “उत्पन्न” भनिन्छ, तब त्यसले ख्रीष्टसँग सम्बन्धित एक सत्यलाई संकेत गर्दछ—त्यस्तो सत्य, जुन यदि मानव अभिभावकत्वको ढाँचाभित्र जबरजस्ती घुसाइयो भने नष्ट हुन्छ। हामी परमेश्वरलाई हाम्रो मानवीय दृष्टिकोणबाट मूल्याङ्कन गर्न सक्दैनौं। हामी केवल परमेश्वरलाई त्यही रूपमा मूल्याङ्कन गर्न सक्छौं, जसरी उहाँले आफैंबारेको आफ्नो मूल्याङ्कन हामीसमक्ष प्रस्तुत गर्नुहुन्छ।

दुष्टले आफ्नो मार्ग त्यागोस्, र अधर्मी मानिसले आफ्ना विचारहरू; अनि ऊ परमप्रभुतर्फ फर्कोस्, र उहाँले त्यसमाथि कृपा गर्नुहुनेछ; र हाम्रो परमेश्वरतर्फ, किनकि उहाँले प्रशस्त रूपमा क्षमा गर्नुहुनेछ। किनकि मेरा विचारहरू तिमीहरूका विचारहरू होइनन्, न त तिमीहरूका मार्गहरू मेरा मार्गहरू हुन्, परमप्रभु भन्नुहुन्छ। किनकि जसरी आकाश पृथ्वीभन्दा उच्च छ, त्यसरी नै मेरा मार्गहरू तिमीहरूका मार्गहरूभन्दा उच्च छन्, र मेरा विचारहरू तिमीहरूका विचारहरूभन्दा उच्च छन्। यशैया 55:7-9।

“जन्माइएको” भन्ने शब्दलाई यसरी तोडमरोड गरी पिताले ख्रीष्टलाई जन्म दिनुभएको कुनै समय थियो भनेर ठहर गर्नु भनेको “बहकाउने आत्माहरू र दुष्टात्माहरूका शिक्षाहरूमा ध्यान दिनु” हो। हाम्रो वर्तमान अध्ययनको प्रयोजनका लागि, म केवल यति आँल्याइरहेको छु कि प्रकाश अध्याय बाह्रकी स्त्रीले “पुरुष बालक” लाई जन्म दिनुपर्ने थियो, जसले जातिजातिहरूमाथि फलामको लाठीले शासन गर्नेछ। एक लाख चवालीस हजारले पनि जातिजातिहरूमाथि फलामको लाठीले शासन गर्नेछन्।

आइतिहासनिक प्रवाहमा, जब आइतबारको व्यवस्थाद्वारा पापसीको घातक घाउ निको हुन्छ, तब थुआतीराको मण्डली पुनः प्रकट हुन्छ। त्यस इतिहासमा परमेश्वरका जनलाई दिइएको प्रतिज्ञा यो हो कि जित्नेहरूले “फलामको लट्टी” द्वारा “जातिहरूमाथि” शासन गर्नेछन्।

र जसले विजय प्राप्त गर्दछ, र अन्त्यसम्म मेरा कामहरू पालन गर्दछ, उसलाई म जाति-जातिहरूमाथि अधिकार दिनेछु; अनि उसले तिनीहरूलाई फलामको लट्टीले शासन गर्नेछ; कुमालेका भाँडाहरूझैं तिनीहरू टुक्रा-टुक्रा पारिनेछन्; जसरी मैले पनि मेरा पिताबाट प्राप्त गरेको छु। प्रकाश २:२६, २७।

थियातीरा मण्डलीको अन्तिम प्रकटीकरणमा रहेका परमेश्वरका जनहरू नै एक लाख चवालीस हजार हुन्। सुरुमा स्त्रीले ख्रीष्टलाई जन्म दिई, र अन्त्यमा उसले थुमालाई पछ्याउने एक लाख चवालीस हजारलाई जन्म दिन्छिन्।

अनि तिनीहरूले सिंहासनको सामु, ती चार जीवित प्राणीहरूको सामु, र प्राचीनहरूको सामु मानौं एउटा नयाँ गीत गाए; र पृथ्वीबाट उद्धार गरिएका ती एक लाख चवालीस हजारबाहेक अरू कसैले त्यो गीत सिक्न सकेन। यी तिनीहरू हुन् जो स्त्रीहरूसित अशुद्ध भएनन्; किनकि तिनीहरू कुँवारीहरू हुन्। यी तिनीहरू हुन् जो थुमालाई उहाँ जहाँजहाँ जानुहुन्छ त्यहीं पछ्याउँछन्। यी मानिसहरूमध्येबाट उद्धार गरिएका थिए, परमेश्वर र थुमाका निम्ति पहिलो फल भई। प्रकाश 14:3, 4.

ख्रीष्ट “पहिला” जन्मनुभयो, र एक लाख चौवालीस हजारले थुमालाई पछ्याउँछन्, त्यसैले तिनीहरू “अन्तिम” जन्मिएका हुन्। ख्रीष्टलाई “परमेश्वरकहाँ उठाइयो”, ठीक त्यसरी नै जस्तै प्रकाशको पुस्तक अध्याय एघारका दुई साक्षीहरू पनि उठाइए। उनका दुवै सन्तान पिता कहाँ आरोहण गर्छन्।

र उनले एउटा पुत्र जन्माइन्, जसले फलामको डन्डाले सबै जातिहरूमाथि शासन गर्ने थियो; र उनको बालक परमेश्वरकहाँ, अर्थात् उहाँको सिंहासनमा, उचालियो। प्रकाश 2:5।

सेनाहरूका परमप्रभु ख्रीष्ट “याकूबको अंश” पनि हुनुहुन्छ, र इस्राएल “उहाँको उत्तराधिकारको लट्टी” हो, अनि इस्राएल उहाँको “युद्धको हथौडा” र उहाँका “लडाइँका हतियारहरू” पनि हो, जसलाई उहाँ “जातिहरूलाई चकनाचूर पार्न” प्रयोग गर्नुहुन्छ।

याकूबको अंश तिनीहरूजस्तो छैन; किनकि उहाँ सबै कुराका सृष्टिकर्ता हुनुहुन्छ; र इस्राएल उहाँको उत्तराधिकारको राजदण्ड हो: सेनाहरूका परमप्रभु उहाँको नाउँ हो। तँ मेरो युद्धको बन्चरो र युद्धका हतियारहरू होस्; किनकि तँद्वारा म जातिहरूलाई टुक्राटुक्रा पार्नेछु, र तँद्वारा म राज्यहरूलाई नष्ट गर्नेछु। यर्मिया ५१:१९, २०।

ख्रीष्ट र एक लाख चौवालीस हजार दुवैले फलामको लट्टीले जातिहरूमाथि शासन गर्छन् र तिनीहरूलाई टुक्राटुक्रा पार्छन्। ख्रीष्ट “याकूबको अंश” हुनुहुन्छ, तर उहाँका जनहरू पनि त्यस्तै हुन्।

किनकि परमप्रभुको अंश उहाँका आफ्नै प्रजा हुन्; याकूब उहाँको उत्तराधिकारको भाग हो। व्यवस्था 32:9।

पहाडबाट काटेर निकालिएको ढुङ्गा, जसले परमेश्वरको मण्डलीलाई प्रतिनिधित्व गर्छ, उहाँको महिमाले पृथ्वीलाई भरिदिने उहाँको मण्डलीको अन्तिम प्रकटीकरण हो, र तिनीहरू मूर्तिको खुट्टामा प्रहार गर्न तथा ती राज्यहरूलाई “ग्रीष्मकालीन दाइँका खलाहरूको भूमी” मा परिणत गर्न परमेश्वरको युद्ध-कुठारको रूपमा प्रयोग गरिन्छन्। ती राज्यहरू हावाले उडाइदिन्छ।

त्यसपछि फलाम, माटो, काँसा, चाँदी र सुन एकैसाथ टुक्रा-टुक्रा पारिए, र ग्रीष्मकालीन खलाहरूको भुसङ्गै भए; अनि बतासले तिनलाई उडाएर लग्यो, यहाँसम्म कि तिनका लागि कुनै स्थान नै भेटिएन; र त्यस मूर्तिलाई प्रहार गर्ने ढुङ्गा एउटा ठूलो पर्वत बन्यो, र सारा पृथ्वी भरियो। दानियल २:३५।

स्वर्गतिर उचालिएको ध्वजाको सन्दर्भमा स्त्रीको प्रतीकात्मकतालाई राख्नु आवश्यक थियो, किनकि प्रकाशको पुस्तकको बाह्रौँ अध्यायले स्वर्गमा आरम्भ भएको ख्रीष्ट र शैतानबीचको युद्धको सुरुवातलाई पहिचान गर्दछ, र यसो गर्दा त्यसले स्वर्गको त्यस्तो युद्धलाई पहिचान गरिरहेको छ जसले ख्रीष्ट र शैतानबीचको महान् विवादको अन्त्यलाई चिन्हित गर्दछ। प्रकाशको पुस्तकका बाह्रौँ र तेह्रौँ अध्यायहरूले महान् विवादको अन्तिम युद्धलाई चित्रित गर्छन्, र तिनीहरूले शैतानका प्रतिनिधिहरू तथा एक सय चवालीस हजारलाई स्वर्गीय क्षेत्रहरूमा संघर्ष गरिरहेका रूपमा चित्रित गरेर त्यसो गर्छन्।

अर्को लेखमा, हामी “अन्तिम दिनहरू” मा हुने स्वर्गको युद्धबारे विचार गर्न अघि बढ्नेछौँ, जसको पूर्वछाया आरम्भमा सुरु भएको स्वर्गको युद्धद्वारा प्रकट गरिएको थियो।

अनि मैले पृथ्वीबाट माथि उक्तेर आएको अर्को एउटा पशु देखें; त्यसका थुमाहरू थुमाजस्तै दुईवटा थिए, तर त्यो अजिङ्गरङ्गै बोल्थ्यो। उसले आफ्नो सामुन्ने पहिलो पशुको सम्पूर्ण अधिकार प्रयोग गर्छ, र पृथ्वी तथा त्यसमा बसोबास गर्नेहरूलाई त्यस पहिलो पशुको उपासना गराउँछ, जसको घातक घाउ निको भएको थियो। अनि उसले महान् चिन्हहरू गर्दछ, यहाँसम्म कि मानिसहरूका सामुन्ने स्वर्गबाट पृथ्वीमा आगो झार्छ। अनि ती चिन्हहरूद्वारा, जुन उसलाई पशुको सामुन्ने गर्न अधिकार दिइएको थियो, उसले पृथ्वीमा बस्नेहरूलाई छल्छ, र पृथ्वीमा बस्नेहरूलाई भन्छ कि जसलाई तरवारको घाउ लागेको थियो र जो जीवित रह्यो, त्यस पशुको प्रतिमा बनाऊन्। अनि उसलाई पशुको प्रतिमामा प्राण दिन सामर्थ्य दिइयो, ताकि पशुको प्रतिमा बोलोस् पनि, र जसजसले पशुको प्रतिमाको उपासना गर्दैनन्, तिनीहरू मारिऊन् भनी गराओस्। अनि उसले सबैलाई—साना र ठूला, धनी र गरीब,

स्वतन्त्र र दास—तिनीहरूका दाहिने हातमा वा निधारमा छाप लगाउन बाध्य पार्छ; र जससँग त्यो छाप, वा पशुको नाउँ, वा त्यसको नाउँको सङ्ख्या छैन, त्यसबाहेक कसैले पनि किनबेच गर्न नसकोस्। यहाँ बुद्धि छ। जससँग समझ छ, उसले पशुको सङ्ख्या गणना गरीस्; किनकि त्यो मानिसको सङ्ख्या हो; अनि त्यसको सङ्ख्या छ सय छयसट्ठी हो। प्रकाश 13:11-18.